

Η ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Η Αγία Αικατερίνη γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια στις αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ. Είχε βασιλική καταγωγή και άνηκε σε πολύ πλούσια κι ένδοξη οικογένεια. Οι γονείς της ήταν ειδωλολάτρες. Από μικρή έδειξε μεγάλη κλίση στα γράμματα. Μελέτησε τους μεγάλους ποιητές, τον Όμηρο και τον Βιργίλιο. Σπούδασε ιατρική, φιλοσοφία, ρητορική και πολλές γλώσσες. Μπορούσε ν' ανοίξει διάλογο με οποιονδήποτε πάνω στα φιλοσοφικά θέματα. Ήταν τόσο μορφωμένη όσο καμιά άλλη στην ηλικία της μέσα στην Αλεξάνδρεια.

Η Αγία Αικατερίνη διακρινόταν για την ομορφιά της. Όλοι τη θαύμαζαν στην Αλεξάνδρεια. Είχε και τα τέσσερα πράγματα πού θαυμάζουν συνήθως οι άνθρωποι: πλούτη, ομορφιά, μόρφωση, δόξα. Η μητέρα της και οι συγγενείς της την πίεζαν καθημερινά να παντρευτεί. Εκείνη, όμως, δεν ήθελε.

Απελπισμένοι οι γονείς της αποφάσισαν να τη στείλουν σε κάποιον ασκητή φιλόσοφο, για να τη συμβουλέψει τι έπρεπε να κάνει.

Όταν είδε ο Ασκητής την Αγία, κατάλαβε, με το χάρισμα που είχε απ' το Θεό, πως θα γινόταν μία θερμή Χριστιανή. Της έδωσε τότε μία εικόνα της Παναγίας, που κρατούσε τον Χριστό στην αγκαλιά Της, και τη συμβούλεψε να προσευχηθεί και να παρακαλέσει την Παναγία να της δείξει τον Υιό Της!

Η Αγία Αικατερίνη εκείνο το βράδυ είδε ένα όραμα. Είδε την Παναγία να κρατάει σαν βρέφος τον Χριστό, ο οποίος ακτινοβόλουσε περισσότερο απ' τον ήλιο. Σε προτροπή της Παναγίας να κοιτάξει ο Χριστός την Αγία, ο Χριστός αρνήθηκε, έστρεψε αλλού το πρόσωπό του και είπε πως δεν μπορούσε να την δει γιατί ήταν όλο σκοτάδι και ασχήμια, λόγω της κατάστασης στην οποία βρισκόταν.

Η Αικατερίνη την άλλη μέρα έτρεξε στον Ασκητή. Έπεσε με δάκρυα στα πόδια και του διηγήθηκε όλο το όραμα. Ο Άγιος Ασκητής δεν έχασε την ευκαιρία και της μίλησε για τη χριστιανική πίστη, τον Χριστό και την αγάπη Του, τη σταυρική Του θυσία και την Ανάσταση, για τους ανθρώπους καθώς και για την ευτυχία που βρίσκουν οι ψυχές κοντά Του! Η Αγία τα άκουσε όλα αυτά με πολλή προσοχή. Αγάπησε το Χριστό και βαπτίστηκε!

Τη νύχτα είδε πάλι όραμα. Είδε την Παναγία και τον Χριστό. Αλλά αυτή τη φορά ο Χριστός την κοίταξε με αγάπη και είπε: «Τώρα η Αικατερίνη έγινε λαμπερή, ένδοξη, πλούσια και πάνσοφος... Τώρα αποφασίζω να την μνηστευθώ, για νύμφη Μου άφθορο». Τότε η Αγία είδε, πώς έπεσε κάτω και με δάκρυα Του είπε: «Υπερένδοξε Δέσποτα, δεν είμαι άξια να δω τη Βασιλεία Σου. Αλλά αξίωσέ με να γίνω μία ταπεινή δούλη Σου». Και ο Χριστός της έβαλε στο δάκτυλο ένα δακτυλίδι λέγοντάς της: «Ιδού σήμεραν σέ λαμβάνω διά νύμφη Μου άφθορον και αιώνιον. Φύλαξε με ακρίβεια αυτήν τη συμφωνία και μη λάβεις πλέον άλλον νυμφίο επίγειο». Έτσι ξύπνησε η Αγία Αικατερίνη και είδε ότι στο δεξί της χέρι φορούσε το δακτυλίδι!

Από τότε δόθηκε ολόψυχα στον Χριστό! Έγινε πιστή μαθήτρια και απόστολός Του. Κήρυττε παντού με φλόγα στην καρδιά. Με το παράδειγμα και τη διδασκαλία της τράβηξε πολλούς συμπολίτες της στην πίστη του Χριστού, ιδιαίτερα τους διανοούμενους. Το έργο της εξαπλώθηκε ακόμη και στα γύρω μέρη της Αλεξάνδρειας.

Στα χρόνια της Αγίας Αικατερίνης ζούσε ένας μεγάλος διώκτης των Χριστιανών, ο Μαξέντιος. Αυτός τιμούσε πολύ τους ειδωλολατρικούς θεούς. Ήθελε μάλιστα να προσφέρει σ' αυτούς μία εντυπωσιακή θυσία. Διέταξε να έρθουν όλοι, από τα χωριά και τις πόλεις, στην Αλεξάνδρεια και να προσφέρουν θυσίες με τον όρο ότι όποιος δεν θυσιάσει στους ψεύτικους θεούς και προσκυνήσει άλλο θεό θα τιμωρηθεί σκληρά. Η Αγία Αικατερίνη, βλέποντας τον λαό να τρέχει φοβισμένος και παρά τη θέλησή του να θυσιάζει στα είδωλα, λυπήθηκε κατάκαρδα. Άρχισε όμως να ενθαρρύνει τους Χριστιανούς να μην αρνηθούν την πίστη τους και παρακινούσε τους ειδωλολάτρες να μη θυσιάσουν. Πολλοί από αυτούς γύρισαν στην αληθινή πίστη του Χριστού. Έπειτα η Αγία παρουσιάστηκε μπροστά στον αυτοκράτορα, ομολόγησε την πίστη της και τον έλεγξε σκληρά για όλα όσα έκανε. Εκείνος γεμάτος θυμό, διέταξε να την κρατήσουν υπό περιορισμό και φρούρηση.

Στο μεταξύ ο αυτοκράτορας κάλεσε στο ανάκτορο όλους τους σοφούς για ν' ανοίξουν διάλογο με την Αγία, ελπίζοντας ότι θα τη νικήσουν στον διάλογο και έτσι θα αποδεικνυόταν πως η δική τους θρησκεία ήταν αληθινή. 150 σοφοί κατέφθασαν και άρχισαν τον διάλογο με την Αγία. Αυτή τους νίκησε όλους στη συζήτηση, ενώ εκείνοι παραδέχτηκαν την αλήθεια και πίστεψαν στον Χριστό! Ύστερα απ' αυτό οι 150 σοφοί ρίχτηκαν στη φωτιά κι έγιναν μάρτυρες Χριστού!

Μετά απ' αυτό ο αυτοκράτορας χρησιμοποίησε διάφορους τρόπους για να παρασύρει την Αγία, αλλά δεν τα κατάφερε. Άρχισε με κολακείες. Συνέχισε με διάφορα βασανιστήρια, μαστιγώματα. Την έβαλε, έπειτα, στη φυλακή για 12 μέρες με διαταγή να μη φάει τίποτε. Τέλος, βλέποντας ότι η Αγία δεν άλλαζε πίστη, σκέφτηκε ένα φρικτό τρόπο να τη θανατώσει, χρησιμοποιώντας κάποιο ξύλινο τροχό, ο οποίος είχε κολλημένα γύρω του ξυράφια και βελόνια. Δεν κατάφερε, όμως, τίποτε γιατί η Αγία σώθηκε εκ θαύματος, γι' αυτό διέταξε να την αποκεφαλίσουν.

Τα ιερά λείψανά της βρίσκονται στην Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης στο Όρος Σινά της Αιγύπτου. Τη μνήμη της γιορτάζουμε στις 25 Νοεμβρίου.

Εντυπωσιακή η ζωή της Αγίας Αικατερίνης, παιδιά ...

Όπως είπαμε, είχε το χάρισμα του λόγου και μέσω των σπουδών της είχε αποκτήσει μεγάλη σοφία. Όλα όμως τα χαρίσματά της, τα χρησιμοποίησε για να βοηθήσει τους συνανθρώπους της να έρθουν κοντά στον Χριστό. Είδατε μάλιστα που και όλους εκείνους τους 150 σοφούς άνδρες τους έκανε να πιστέψουν και μάλιστα να γίνουν μάρτυρες!

- **Εμείς παιδιά είμαστε σοφοί όπως η Αγία Αικατερίνη; Όχι, είμαστε μικροί ακόμα! Έχουμε όμως άλλα ταλέντα; ....**

Σωστά είναι, παιδιά, όλα όσα είπατε! Άλλος μπορεί να ζωγραφίζει πολύ όμορφα, άλλος μπορεί να έχει ωραία φωνή, άλλος να παίζει πολύ καλά κάποιο μουσικό όργανο, άλλος να μαθαίνει πολύ εύκολα γιατί έχει γερή μνήμη, άλλος είναι πολύ κοινωνικός...

- **Για να ακολουθήσουμε λοιπόν παιδιά το παράδειγμα της Αγίας, πρέπει κι εμείς να χρησιμοποιήσουμε τα χαρίσματά μας για τον Χριστό! Πώς μπορεί να γίνει αυτό;**

Όποιος ζωγραφίζει ωραία, μπορεί να γίνει Αγιογράφος, να ζωγραφίζει δηλαδή μορφές των Αγίων, του Χριστού, της Παναγίας. Αυτός που έχει ωραία φωνή μπορεί να μάθει βυζαντινή μουσική, για να ψέλνει και να βοηθάει στις Ακολουθίες της Εκκλησίας. Όποιος παίζει κάποιο μουσικό όργανο, μπορεί να μαθαίνει ή να συνθέτει τραγούδια που μιλούν για τον Χριστό και την Εκκλησία. Όποιος μαθαίνει εύκολα κάτι απ' έξω θα μπορεί να μάθει προσευχές και ψαλμούς της Εκκλησίας μας. Όποιος είναι κοινωνικός θα μπορεί να πλησιάζει τους άλλους για να τους βοηθήσει ή θα προσκαλεί και άλλους να έρθουν στο Κατηχητικό, στην Εκκλησία...

Είδατε λοιπόν παιδιά, μπορούμε ένα δώρο που μας έχει δώσει ο Θεός να Του το ξαναπροσφέρουμε εμείς ως δώρο, βοηθώντας τους συνανθρώπους μας να Τον γνωρίσουν. Και να σας πω και **ένα σπουδαίο μυστικό**: Αυτό συγκινεί πολύ τον καλό μας Θεό και γι' αυτό θα μας χαρίζει ακόμα πιο πλούσια δώρα.

Συμπέρασμα: Χρησιμοποιώ τα χαρίσματα που μου έδωσε ο Θεός για τη δόξα Του.

Απολυτίκιο

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θεῖαν καὶ πολιοῦχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Παιχνίδι

Από τα υπολείμματα που έχουμε από χαρτόνια κόβουμε μικρά κομματάκια διαφόρων χρωμάτων. Χωρίς να μας δούνε τα παιδιά αρχίζουμε και τα σκορπάμε στο χώρο ή και τα κρύβουμε. Στη συνέχεια τους λέμε να ψάξουν να τα βρουνε. Όταν τα μαζέψουν όλα μπορούμε είτε να μετρήσουμε ποιος έχει τα περισσότερα, είτε να βγάλουμε ένα χαρτί που να δείχνει π.χ. κόκκινα χαρτάκια 5 πόντους, πράσινα 3 πόντους, κίτρινα 0 πόντους κτλ, βάζοντάς τα συγχρόνως να υπολογίσουν το άθροισμά τους.